

ВИНАРСКО-ЗЕМЛЕДЪЛЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

Редактира се отъ радакционно-административния комитетъ, състоящъ отъ: Хр. С. Георгиевъ, Директоръ на Държавното Винарско-Земедѣлческо Училище, В. П. Вълчевъ, Д. Торомановъ, М. Чукчуковъ, А. Гечевъ, К. Илиевъ, учители при ежшото училище, и К. Малковъ — учителъ при Русенското Държавно Земедѣлческо Училище.

"Винарско-Земедѣлчески Вѣстникъ" излиза два пъти въ

дни: на 1 и 15 ч.

Всичко, че се отнася до вѣстника, се испраща до редак-

цията въ гр. Пловдивъ.

Необнародвани рѣкописи, по желанието на авторите имъ,

се вършатъ съ неплатени писма.

За обявления на 4 стр. се плаща по 20 ст. на рѣдъ.

Годишната му цѣна за България е 4 л., за въ странство — 5.

На учениците въ земедѣлческите, педагогическите и духовните училища се отстѫпява за 3 лева годишно.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) Конкурситъ по скотовъдството и земедѣлието презъ 1897 год.; 2) Съ какви тапи е най-добре да се запушватъ врати на винарските сеслове? 3) Две думи по торенето на нивите; 4) Болести на мъкото и тяхното най-практично лѣкуване; 5) Гдѣ трѣбва да се саджатъ овощните дръвчета; 6) Полезни съвети; 7) Разни; 8) Обявления и 9) Метеорологически бюллетинъ.—

Конкурситъ по скотовъдството и земедѣлието презъ 1897 год.

Съгласно программата за конкурситъ, издадена отъ Министерството на Земедѣлието и Търговията, презъ тази година ще се откриятъ такива въ слѣдующите места: 1) въ Севлиево на 18-ий Априлъ, 2) Разградъ на 25-ий, 3) въ Ески-Джумая на 1-ий Май, 4) въ Чимболъ на 9-ий, 5) въ Трънъ на 11-ий, 6) въ Пловдивъ на 18-ий, 7) въ Силистра на 18-ий, 8) въ Смилъ-шанаиръ (Русенско) на 20-ий, 9) въ гр. Добричъ на 26-ий, 10) въ Горна-Орѣховица на 9-ий, Юлий, 11) въ Пловдивъ на 20-ий Августъ, 12) въ Видинъ на 22-ий, 13) въ Вратца на 24-ий, 14) въ София на 7-ий Септемврий, 15) въ Татаръ-Пазарджикъ на 8-ий и 16) въ Стара-Загора на 12-ий Септемврий. Освѣнъ тѣзи 16 конкурса на 5-ий Октомврий ще се открие още единъ специаленъ конкурсъ за съмена при Министерството на Търговията и Земедѣлието въ София. Трайнието на конкурситъ е по 3 дена.

На конкурситъ се излагатъ: коне, жребци, ко-
били и кончета по-голѣми отъ година), говеда (бикове,
крави, бичета и телци, овце и свине (нерѣзи и
свинки), птици (кокошки, патки, гъски, мисирки
и пр.), земедѣлчески орѣдия и машини и земедѣлчески произведения (леща, фасулъ, сусамъ,
рябица, ленъ, конопъ, памукъ, картофи, кърмно
звѣкло, люцерна, еспарзетъ, ечмикъ за пиво и
пр.) и кюшари и пити. Въ всяка селска община сѫ
изпратени программи, отъ кѫдето земедѣлцитъ

можатъ да научатъ подробно условията за излага-
нието или вземане участие въ конкурситъ.

Както се вижда отъ самата программа, тази година сѫ опредѣлени и още добри награди и то както за добро-качествени животни, така сѫщо и за земедѣлчески произведения. Това особено ще окуражи земедѣлцитъ да се стрѣмятъ при идуващи конкурси, да довеждатъ по-добри животни и донасятъ по-добри земедѣлчески произведения.

Особенъ интересъ на земедѣлцитъ ще пред-
ставлява сѫщо и конкурса въ София на разни се-
мена. Този конкурсъ е направенъ съ цѣль да се
насърдччатъ производителите на съмена, та слѣдъ
врѣме да нѣма нужда отъ доставянието винжи
на съмена отъ странство, а отъ самите наши земедѣлци. За тази цѣль Министерството е пред-
видѣло слѣдующите награди:

1) За люцерново сѣме:	2) За конопено сѣме:
1 награда отъ 300 л.	1 награда отъ 300 л.
1 " 150 "	1 " 150 "
1 " 100 "	1 " 100 "
4 " по 50 "	4 " по 50 "
3) За маково сѣме:	4) Ечмикъ за пиво:
1 награда отъ 300 л.	1 награда отъ 300 л.
2 " по 100 "	2 " по 100 "
2 " по 50 "	4 " по 50 "

Земедѣлцитъ, които ще взематъ участие въ този конкурсъ, трѣбва да сѫ произвели най-малко по 100 kg. отъ първите съмена, а 1000 kg. отъ пивоварски ечмикъ.

Горните растения сѫ, именно, едни отъ онѣ-
зи, които сега за сега бихъ могли да спечелятъ
распространение между напитъ земедѣлци, още
повече, че за тѣхъ се намиратъ пазари. Напр.

слѣдъ врѣме да бѫде една отъ главнитѣ цѣли, за дохождането на земедѣлците по конкурситѣ.

При конкурситѣ е станжало обичай, да се фотографиратъ по-добрите животни; това е една доста похвална мѣрка, защото така ще може да се види отъ повечето това, което е добро и което се възнаграждава. Нѣма да бѫде лошо сѫщеврѣменно да се фотографиратъ и по-лоши или изродени животни, та да може нѣкога да се прави сравнение съ подобренитѣ. Такива фотографии е желателно да се изваждатъ повече и да се пращатъ както до земедѣлческия училища, така и до редакциите на земедѣлческия вѣстници и списания — на първите за да ги показватъ на учениците, а вторите да ги обнародватъ.

Както минулата година, така и сега редакцията ни ще съобщава впечатленията отъ конкурситѣ, посѣтени отъ членовете на комитета, както и ще дава място на разни съобщения отъ сътрудниците си.

Съ какви тапи е най-добре да се запушватъ врани- ти на винарските сѫждове?

(Отъ Н. Емфиеджиевъ, учител-винаръ при Русенското
Дѣрж. Земл. Училище).

Този въпросъ за нѣкои, може би да е маловаженъ, за други даже и да не заслужава и никакво внимание, нѣ, въ дѣйствителностъ, е отъ доста голѣма важностъ и изисква сериозно внимание при винодѣлието. При запушването вранитѣ на бѣчвите трѣбва да се гледа запушалките, тапите, херметически да прильгатъ о стѣните на отверстията. Ако тапата не се прильгне добре и останатъ промежутъци между неї и стѣните на враната, то не слѣдъ дѣлго врѣме, подиръ допълванието на бѣчвата, изъ подъ враната на по-слѣдната се образува празнина, вслѣдствие бѣрзото испаряване на частъ отъ виното. Въ тази празнота нахлува непрѣчистенъ въздухъ прѣзъ промежутъците, който при благоприятни условия, при по-висока температура отъ 10°C , макаръ и да е силно виното, не закъснява да не причини образуванието на виненъ цвѣтъ върху свободната повърхностъ на сѫщото вино. Този цвѣтъ, който всѣки пътъ е пѣтеводителъ на оцетяването, продължава да се увеличава, като причинява ослабление горния пластъ на виното (на което частъ отъ спиртъ се прѣврѣща на вода и въгленна киселина,) и при малко по-висока температура отъ 10°C ослабнялия пластъ вино оцѣтжва.

Ако бѣчвите сѫ празни и отверстията по тѣхъ не сѫ добре запушени и затова се дава възможностъ на непрѣчистения въздухъ свободно да циркулира изъ тѣхъ, то макаръ и да сѫ биле сѫщите бѣчви въ началото добре измити, изсушени и отподиръ насимпурявани, нѣ твърдъ рѣдко, то пакъ често пѫти успѣва да се развие извѣстна плѣсень по вѫтрѣшната повърхностъ на

дѣгитѣ имъ. Сега, ако такивато бѣчви, прѣди самото имъ наливане, не се измийтъ както трѣбва, а се считатъ за готови да приематъ вино въ себе, то налѣтото вино въ тѣхъ растапя плѣсеньта, която му придава неприятенъ дѣхъ, нареченъ неправилно отъ много винари-меризма на дѣрво. Както започналото да оцетясва, така и разбѣрканото съ плѣсенява дѣхъ вино, много трудно и твърдъ рѣдко може да се изцѣри напълно. Ако, отъ една страна, се прѣмахне частъ отъ нѣкои отъ тѣзи недостатъци въ нѣкое вино, то, отъ друга страна, му се пѣкъ нанася поврѣда, като се намаляватъ нѣкои отъ съставнитѣ му части прѣзъ врѣме на цѣридбата. Ако бѣше лесно цѣрнинето на вината, то опитнитѣ винари нѣмаше въ рѣководствата си съ почеркнати думи да обрѣщатъ вниманието на читателитѣ на слѣдующето: винарътѣ трѣбва да прѣдвиждатъ и употребяватъ всичките прѣдпазителни средства за прѣдпазване на виното отъ разболѣване, защото болното вино едва ли може да се изцѣри. Никога на едно болно вино не може да се повърне първото прѣди разболѣването му качество.

Едно отъ прѣдпазителнитѣ срѣдства, за да не оцетясватъ вината и да не приематъ често пѫти меризма на плѣсень е и доброто или, по-добре, херметическото запушване на бѣчвите.

Въ празнитѣ бѣчви, измити добре и изсушени веднага, по кой и да биль начинъ, насимпурявани отъ прѣзъ на врѣме и ако се гледа както вранитѣ, така и другите имъ отверстия да се запушватъ всѣкога херметически, никога не трѣбва да се опасяваме, че въ вѫтрѣшността имъ ще се развие плѣсень. Въ пълнитѣ пѣкъ бѣчви, ако редовно се допълватъ (най-малко 3-4 пѫти въ мѣсец) и се гледа запушването и на вранитѣ да става всѣкога херметически, то и въ този случай опасността отъ оцетяване на виното се избѣгва за винажги, стига и другите прѣдпазителни срѣдства да сѫ спазени и се спазватъ противъ тази толко лесно развиваща се болестъ. Когато отъ нѣкоя бѣчва виното се оттача, то и въ този случай, за да се прѣдпази развиането на винения цвѣтъ, а въ послѣдствие отъ това и оцетяването на виното, трѣбва слѣдъ запълванието съ симпуренъ пушекъ праздината на бѣчвата, да се запушва враната херметически.

За запушване на вранитѣ трѣбва да се употребяватъ такива тапи, които, вкарани въ въпроснитѣ отверстия, напълно да прелѣпятъ о стѣните на послѣднитѣ. За постигане на това и прѣдъ видъ на много други прѣимущества, които по-долу ще исброиме, намираме за най-добри за тази цѣлъ гѣбенитѣ конически тапи, които се употребяватъ и при запушването на бутилките. Дѣйствително, тѣзи тапи само съ пари се доставятъ, всѣка струва по нѣколко стотинки, нѣ пѣкъ съ своите свойства сѫ много по-добри и въ ви-

нарството, отколкото всички други. Тѣ съ свойта гъвкостъ и безъ помощъта на чука прилѣпватъ о стѣните на вранитѣ и съ това се постига гонимата цѣль, т. е. херметическото запушване на въпросните отверстия. Така не е съ дѣрените тапи: една дѣрвена тапа запушва херметически враната, ако тя и самата врана сѫ правилно, геометрически изрѣзани, а това условие едва ли се спрѣща нѣгдѣ въ винарските изби; може би въ началото, при захващанието, да се употребяватъ нѣкои нови бѣчви и тапи и да има въпросната правилностъ, нѣ тя и въ този случай за дѣлго време не отива, а съ отпушванието и запушванието на бѣчвите при помощъта на чука (необходимъ при употреблението на дѣрените тапи), незакъснява както враната, така и тапата да изгубятъ своята правилностъ и вслѣдствие на това се дава възможностъ и подиръ силно забиване на тапите, пакъ да оставатъ промежутъци.

Може би нѣкои да мислятъ, че тапите отъ липово дѣрво могатъ напълно да замѣтятъ гжбените тапи, вслѣдствие голѣмата мякотъ на липата, въ отношение тази на джбовото дѣрво, отъ което обикновено се строятъ бѣчвите; нѣ опитите сѫ доказали, че това не е тѣй. Липовата тапа, тлачана отъ тукъ, отъ тамъ съ чука при отварянието на враната, както и при затварянето при неправилното биение отгорѣ, макаръ ибавно, мѣни правилностъта си.

Съ това до тукъ, като установяваме, че за запушване вранитѣ на бѣчвите се представятъ за най-добри гжбените тапи, то не ни остава друго, освѣнъ да упоменемъ и като какво трѣбва да съблюдаватъ и направяватъ предварително винарите при употреблението на тѣзи тапи. При покупката на гжбени тапи, трѣбва да се гледа, по възможностъ, тѣ да бѫдатъ безъ червоточина, да иматъ коническа форма, и всѣка една да бѫде толкова голѣма, щото, слѣдъ вкарванието (яката) частъ отъ неї въ враната, надъ послѣдната отъ сѫщата тапа да остане около 4 — 5 см., която частъ е необходима при оттулянието и затулянието съ свободна рѣка.

За да се запълнятъ червоточените (шупливините), до колкото ги иматъ гжбените тапи, а така сѫщо и поритъ имъ, прѣзъ които въздуха въ голѣмъ размѣръ циркулира, което не е въ интереса на виното, прѣпоръжча се тапите предварително да се варятъ въ парафинъ. Врѣнието на тапите въ това вещества да се продѣлжи, до гдѣто прѣстанетъ да излизатъ мехурчета отъ кипящата масса, което е знакъ, че поритъ и шупливините сѫ запушени съ парафинъ. Врѣнието трѣбва да се извѣрши при слабъ огънъ, защото парафина при силенъ огънъ се запалва; при варението трѣбва да се гледа потопените тапи да сѫ напълно покрити отъ кипящия парафинъ. Слѣдъ отдѣлването на сварените тапи отъ кипящия парафинъ

сѫщите тапи трѣбва да се потопятъ въ тuko що още незастинжъ парафинъ и извадятъ веднага. Послѣдното се прави съ цѣль, щото и повърхността на тапите да се покрие съ единъ тънакъ пластъ отъ парафинъ и по този начинъ да се попрѣчи на развицанието и покриванието съ разни плѣсени въпросните тапи. Така приготвените тапи могатъ да служатъ и съ десетки години, само ако внимателно се постѣжва при запушванието и отпушванието на вранитѣ.

Ако случайно въ виното паднатъ частици отъ парафина, то тѣ въ нищо не-поврѣждатъ казаното питие, защото послѣдното не показва никакво дѣйствие върху парафина.

Ако нѣкои настояватъ и при горѣказаното пакъ да прѣдпочитатъ липовите тапи предъ гжбените, то поне е желателно предварително да ги парафиниратъ по горѣказания начинъ и послѣ турятъ въ употребление, защото и тѣзи именно тапи сѫ много пористи и се покриватъ отъ плѣсени, а съ парафинирането се отстраняватъ тѣзи неудобства.

Обичай е между неопитните винари около тапите на вранитѣ да олѣпватъ съ глина или тесто, за да се затулятъ промижутъците. Тѣзи лѣпежи не се прѣпоръжватъ, защото при запушванието и отпушванието, особено при послѣдното, на вранитѣ, вжтрѣ въ бѣчвите, колко и да се внимава, все падатъ частици съ тѣзи лѣпежи въ виното, които се растапятъ въ него и го поврѣждатъ. За да се избѣгне това и въ сѫщото време да се не оставятъ незапушени каквито и да сѫ промежутъци, при запушванието на вранитѣ, прѣпоръжча се за тази цѣль калциевия сулфитъ (Ca SO_3), който е въ видъ на бѣлъ прахъ, да замѣта мястото на глината или друга нѣкоя мазилка, като се олѣпя въ сухо състояние по една тънка ивица отънъ покрай досѣгнатите части на тапата съ враната. Отъ калциевия сулфитъ и да падне извѣстна частъ въ виното при отварянието и затварянието на вранитѣ, то тази частъ не само че не поврѣжда виното, нѣ отчасти и го насимпурява.

Калциевия сулфитъ се прѣпоръжча и като най-добро средство за насимпуряване на виното. Това вещества, употребено въ извѣстна доза (8—15 gr. на 1 хектолитъ) прѣзъ $1\frac{1}{2}$ —2 мѣсеца въ виното прѣзъ топлото време въ незначенити бѣчви, напълно го осигурява отъ развалините. Калциевия сулфитъ пустинята прѣзъ враната, като доста тѣжка материя, пада на дѣното въ бѣчвата и отъ тамъ постепенно почва да се разлага на съренъ окисъ и варь, която неутрализира твърдѣ незначителна частъ отъ киселината на виното; и така създаваemia се постепенно симпуренъ окисъ, като се движи изъ послѣдното, съ своето дезинфекционно свойство не дава да се развие никаква болѣсть въ него.

Калциевия сулфитъ може да се намѣри за проданъ въ аптеките и дрогерийтѣ, нѣ тѣзи за вѣдения не го продаватъ въ такова чисто състояние въ каквото се иска за въ винарството; затова най-добрѣ е да се доставя отъ слѣдующите фирмѣ: Weinlaube in Klosterneburg bei Wien, или Agenzia enologica en Milano (Италия). Цѣната му е 2 — 2 $\frac{1}{2}$ л. единия килограмъ.

За по-подробното употребление на калциевия сулфитъ и за неговото прѣимущество отъ онова при употребление на обикновенния симпуръ за насимпуряване виното, другъ путь ще говоримъ по-подробно.

Като даваме горнъто за употреблението на гѣбенитъ тапи, парафина и калциевия сулфитъ, извѣстяваме на Г. г. читателите и всички интересуващи се винари, че и ний, като учител по Винарството и завѣдующи винарската изба, до прѣди двѣ години при Плѣвенското Винарско Училище и сега тази при Русенското Земл. Училище, сме употребявали осемъ години подъ редъ казанитъ прѣдмети и сме се уѣдили напълно въ тѣхното голѣмо прѣимущество и практичесностъ сравнително другите за сѫщата цѣль употребявани прѣдмети.

Забѣлѣжка: Съ 2 kg. парафинъ, който отъ дрогерийтѣ може да се достави и по 2 л. единия килограмъ, когатъ се парфинира и до 200 тапи.

Две думи по торенитето на нивите.

Нашия земедѣлецъ познава още твърдѣ малко нуждитъ си, нуждитъ на свойте ниви, както и на животните, които той отглежда. Той взема отъ една нива цѣлѣ рѣдѣ години голѣми количества приходи въ видъ на зърна, слама и плѣва, безъ обаче да възвѣрне нѣщо на тая послѣдната и даже, въ случай на по-слаба плодородностъ, остава очуденъ на причината на това: той не може да си объясни това и мисли, че почвата е нѣкое неисчерпаемо богатство, което, като е негово притежание, трѣбвало би да му дава всѣка година голѣми и прѣголѣми доходи. Ако земедѣлеца бѣше малко по-запознатъ съ живота на растенията, съ състава на своята почва, то лесно би могълъ да дойде до уѣждение, че непрѣменно една отъ главните причини на бесплодородието или на по-слабото плодородие нѣкой гѣтъ е недаванието на почвата онова, което и се отнѣма и което е нужно за образуване на разните плодове. Ако днесъ на много място въ нась не се е почувствали нѣкоя разлика въ доходността отъ нивите, макаръ че тѣзи послѣдните не сѫ се торили, то лѣжи главно въ това, че повечето отъ нивите, които днесъ се работятъ отъ нашите земедѣлци не се работѣха прѣди нѣколко години, вслѣдствие на което тѣ още не сѫ изсилени. Нѣ, разбира се, че това нѣма да остане за винаги. Ний и днесъ познаваме мястности на легки почви около балканиститъ място, които сѫ значително истощени и даже толко съ много, щото едно обикновенно торене може да ги възнагради. Нашия земедѣлецъ не трѣбва да чака, щото влото самъ да влезе въ къщи,

а трѣбва да го прѣварди, защото едно голѣмо истощаване на почвите отъ послѣ не може лесно да се поправи.

Едно врѣме, както това и днесъ въ нась става, плодородността на почвата се е поддържала само съ помощта на угарението. Въ другите страни на повечето място тази метода е вече отдавна исхвѣрлена, поради много причини, като напр., едно, заради това, че тукъ се губи много земя, която лѣжи безъ да се употребява и, второ, че по този начинъ на почвата не се набавятъ почти никакви нови хранителни материли; освѣнъ това, че по този начинъ се разлагатъ намѣрващите се въ почвата материли и се прѣвършватъ въ по-годна и приемлива форма. Само така да се продължава, дохожда моментъ, когато тѣзи резерви храни ще се свършатъ изъ почвата и тя отъ година на година все повече и повече ще обѣднява.

Другъ начинъ за поддържане плодородието на почвата е този, когато на почвата се сѣятъ различни културни растения, т. е. такива съ разни високвания и такива, които обогатяватъ почвата (като напр. детелина, люцерна и пр.). Нѣ при тѣзи условия, при които ние се напираме сега, т. е. когато икономическите обстоятелства още напълно неотговарятъ за съянietо на по-разнообразни растения, освѣнъ житните, тогава необходимо е приѣргването къмъ торгът. И при другите условия торенето е пакъ необходимо, нѣ тута то става отъ по-голѣма необходимостъ.

Торътъ е извержения отъ домашните животни. Тѣзи извержения не сѫ нищо друго, освѣнъ частъ отъ дадената храна, която не е могла да се прѣвари въ животния организъмъ, или пъкъ разлагающъ продуктъ отъ разните животни процеси — никочъта. Това което ние наричаме оборски торъ, то ни представлява сѫть отъ ексрементитъ (лайната) на домашните животни, никочъта и постелката имъ. Споредъ това отъ какво животно произлизатъ торътъ, той може да бѫде и твърдѣ различенъ по своите дѣйствия.

За да може земедѣлеца добре да използва торътъ, важно е да знае какво става съ него при лѣженето на купа, въ хлева и на нивата, прѣди да е заоранъ, а това ще знае като прѣдварително знае свойствата на горѣпомѣнитъ му съставни части. Ние казахме, че той се състои отъ:

1. **Никочъ.** Никочъта е една отъ главните съставни части на торътъ. Тя е именно онова вещества, което доставя най-важните хранителни материли за растенията, т. е. които доставя силата на почвата. Тя щомъ дойде на въздуха, скоро гние и заради това може да подействува още отъ първата година върху прихода отъ почвата. Че никочъта скоро гние, това всѣки е забѣлѣжилъ, както и това, че тя издава една остра меризма, която се сѫщо тѣй поглъща отъ корените на растенията, ако се намира въ почвата. Ако никочъта лѣжи на въздуха, безъ да се покрие, то въ едно врѣме тя ще загуби силата си, или, както казватъ, ще извѣтрѣ.

2. **Изверженията.** Тѣ сѫ богати сѫщо тѣй на хранителни вещества, нѣ само че тѣзи хранителни вещества по-слабо се приематъ направо отъ растенията, тѣ трѣбва да стојатъ по дълго врѣме въ почвата, кѫдето отъ дѣйст-

вието на разните природни сили ще се разложатъ. Сравнително съществото търъжатъ по малко сила, нъм тъ иматъ и друго значение въ почвата, т. е. търъжатъ по-улъгнажла и их обогатяватъ на органически вещества, които при легките почви иматъ голъмо значение, за да имъ подобрятъ физическите свойства, т. е. да ги направятъ по-задържливи за водата, хранителните вещества, по задържливи за топлината и пр.

3. *Постелята.* Това е сламата, която се постила вечерно връхме на животните. Тя по-само себе си не представлява нѣкое много богато вещество на хранителни матери, нъм пакъ има способността да задържа много вещества въ себе си, като ги попива заедно съществото и част отъ изверженията. Тя като се разложи въ почвата за по-дълго връхме, обогатява я на хумусъ, които има доста голъмо значение въ почвата, особено въ по-легките почви.

Като знаемъ горните съставни части на оборския торъ, както и тѣхните свойства, лесно можемъ да се състимъ какво тръбва да се прави съ торътъ, за да се предпази отъ загуби. Понеже не е възможно, щото торътъ отъ всички дни да може да се извозва на нивата, то необходимо е за запазванието му да се направи сгодно помъщение — торище. Торището тръбва да биде близко до оборътъ и по-възможност на сънка (най-добре подъ нѣкой орехъ). Ако е възможно, отдолу тръбва да биде изградено и циментирано, ако ли не, то добре истискано, като му се остави единъ улей и една открита яма, гдѣто ще се събира пикочата и водата, които постъ тръбва да се изливатъ по торътъ. Торътъ, който се искарва за торището, тръбва да се нарежда на това постъдното на пластове, които ще се покриватъ съ земя. Ако добитъка е малко, тогава може да не се исхвърля по нѣколко дена изъ обира, като се покрива добре съ слама и когато се набере много, исхвърля се и се реди на пластове. Торътъ отъ торището тръбва да се търчи отъ връхме на връхме, за да се слѣгне добре, та да не може въздуха свободно да прониква въ него, защото той го прави да извѣтрива. Искали земедѣлца да събира пикочата отъ добитъка си, то тръбва да направи и оборитъ си съ непроцупливо душеме и на страна една яма, къмъ която душемето да отива наклонено и да има вадичка. Така събраната пикочь тръбва да се излива по торътъ, както и онази отъ хората, ако това е възможно, защото тя, отъ една страна сама е богата на хранителни вещества, а отъ друга прави торътъ влаженъ, за да може да произгни и стане по-сгоденъ за по-бързо дѣйствие въ почвата.

Тора тръбва да стои на торището поне 5 - 6 мѣсяци, до като значително се разложи, подиръ което се закарва на нивата. Расхвърлянието му по нивата тръбва да стане по възможност най-скоро, както и сегнѣ самото му заравнение, защото отъ дѣйствието на топлината, въздуха и пр. той се разлага и загубва значителна част отъ хранителните си матери. Колко торъ ще се употреби на една нива това, зависи отъ много условия, а именно: 1) състоянието на почвата, 2) силата на тора, 3) периода на торението, 4) климатически обстоятелства, 5) съдибообразниятъ планъ и пр. и пр. Слабото торене може да

изиска на единъ декаръ 2000 kg. торъ, средното — 3000 - 4000 kg. и силното 5000 - 6000 kg. Торението тръбва да се повтаря при по-точния климатъ и легка почва всички 2 год., а при по-студения и по-влажни почви 3 - 4 год., защото тъкмо до това връхме може той да се разложи, даси предаде хранителните матери.

Познаваме конски, говежди, овчи, и свински торъ; нъм отъ тези най-голъмо употребление има говеждия, защото той е и най-много распространенъ. Тамъ кждѣто има повече видове торъ, то конския употребяватъ за по-тежките почви, а говеждия за по легките.

Болести на млѣкото и тѣхното най-практично лѣкуване.

Чудѣтъ се нашитъ млѣкари и скотовъдци, защо немогатъ да си задържатъ дѣнь-два здраво млѣко, защо се разваля толкова скоро, защо не може да се отдѣли маслото му; чудѣтъ се, чудѣтъ и въ учудване оставатъ безъ да си обяснятъ причината на тая развали. Тъ се трудятъ, до колкото могатъ, да си събиратъ по нѣколко литри и да го биютъ, за да се ублажатъ, като всички хора, нъм тѣхния трудъ отива почти напразно, защото сутрешното млѣко до вечеръта се разваля, и то остава почти безъ употребление, особено прѣзъ лѣтото, когато 5 - 6 часа сѫ достатъчни за развалата му; обаче за причината никой се не погрижва да ях потърси и отстрани, нъм се задоволява съ туй, което е намѣрить.

Всичко това ще се продължава до тогава, до когато нашитъ млѣкари и скотовъдци се наумятъ и обрънатъ внимание на нѣкои нѣща, относящи се до гледанието на млѣчните крави и съхранението на млѣкото.

Колкото за причините на разваление на млѣкото, тъ сѫ доста много и зависятъ както отъ стопаница и млѣкари, тъй сѫщо отъ храната, отъ патологическото състояние на животното, отъ разни микроорганизми и пр. И всичка една отъ тия причини се отразява въ качеството и количеството на млѣкото, за което се правятъ толкова разноски.

Като е така, то накратце ще кажж за по важните болести на млѣкото, които се срѣщатъ най-вече и на които лѣкуването е достаенно за нашитъ млѣкари и скотовъдци.

1. *Кърваво млѣко.* Често пакъ при доенето се забѣлѣзва да тече кърваво млѣко, било въ малъкъ размѣръ или въ по голъмъ. Нашитъ скотовъдци ни най-малко не обръщатъ внимание на тая кръвъ, или пакъ да се попитатъ отъ кждѣ иде тя и коя е причината? Тъ не се тревожатъ отъ нея, нъм казватъ „туй далъ Богъ“, и съ туй се угѣшаватъ и не изгубватъ надѣждата си за поправката на млѣкото, макаръ кървата да се увеличава все по-вече и по-вече.

Такава надѣжда дѣйствително тръбва всичкай да има, защото безъ надѣжда нищо не би направилъ човѣкъ и тя, именно, го крѣпи за всичко, нъм често пакъ тя бива замѣнена съ нѣкоя злина (както казватъ старитѣ) и тогава да не се окайваме, да не се тюфкаме, защото е всичко късно и всичка мѣрка е безъ полза. Право казва пословицата: „Удри жѣтвото, до като е топло, защото като

истине, не може да се угъва на никждѣ“, тъкмо тъй, както е и съ напия случай.

Причинитѣ на тази болест сѫ доста много и зависиѣтъ както отъ стопанина, така сѫщо и отъ самата крава, която може да има въспаление въ вимето.

Ако на една крава дадемъ сѣно, въ което да се намѣрва трѣвата „острица“ (Carex acuta), то трѣбва да сме сигурни, че млѣкото ѹ ще бѫде кърваво, макаръ и въ ма-лѣкъ размѣръ; сetenѣ ако ѹ дадемъ плѣсневи храни, то пакъ може да повлияе по нѣкога, нъ ако не е на млѣкото, то на други нѣкоги части отъ организма на животното, тъй щото, като една отъ причинитѣ, може да се вземе лошата храна.

Друга причина е силния ударъ, отъ когото става распокъсване на тканитѣ и капиляритѣ въ вимето, и най послѣ отъ въспалението на вимето, което може да произлиза отъ ударъ, или отъ силното нахлуване на плазмата въ капиляритѣ при началото на отдѣлението на млѣкото. Тъй или инѣкъ, нъ щомъ забѣлѣжимъ кърваво млѣко, то отъ начало може да се остави безъ никакво лѣкуване, за денъ два, и сetenѣ, като видимъ, че продължава, трѣбва да прѣдприемъ лѣкувание.

Едничкия лѣкъ, който е достащенъ за всѣки скотовъдецъ, е да отстрани причината, която е половинъ лѣкуване и сetenѣ да почне да употребява лѣкарства, ако има нужда, особено ако има въспаление въ вимето, което се характеризира съ отоци и повишение на температура. Щомъ се забѣлѣжатъ такива признаки за въспаление, то лѣкуването е доста просто, а именно налагане вимето съ глина и студени компреси.

2. Водно млѣко. То се характеризира по своя възъ-сникавъ цвѣтъ, който се забѣлѣзва най много около стѣните на саждѣтъ най-ясно и прѣставлява, като че ли е размѣсено съ вода.

Причинитѣ, както и при кървявото млѣко, сѫ доста много, нъ като една отъ важнитѣ и тукъ е храната, а именно щомъ тя е много сочна, то и млѣкото ѹ бѫде водно; всѣкога отъ по сухата храна се получава по малко млѣко, нъ по гжесто, отъ колкото отъ много сочната, това го знайтѣ и най проститѣ скотовъдци. Като причина за водността на млѣкото се взема и нейното състояние, т. е. дали животното е слабо или е управено (нагоено), понеже на слабитѣ (посталитѣ) дойници млѣкото бива все по рѣдко, отъ колкото на добре нагоенитѣ. Други причини сѫ отъ въспаление на вимето и растройство въ пищеварителния апаратъ и др., на които лѣчението е доста просто. Ако има стомашно или червно несмилане, то е достатъчно отъ начало една расходка или да ѹ дадхѣтъ нѣкоги раздразнителни вещества и всичко е почти свръшено; тъй щото трѣбва да излѣкуваме по първо онай болест, отъ която зависи водността, па тогава и неѣ да лѣкуваме.

3. Прѣсѣчене (прѣбито) млѣко. Причинитѣ за прѣсѣчане на млѣкото зависиѣтъ както отъ животното, така и отъ стопанина, при всѣко едно негово невнимание, което за кратко време се отразява въ млѣкото. Щомъ една крава се е наяла съ кисели храни, като прашини и др., които се намѣрватъ изъ улиците на доста голѣми кушища то млѣкото повечето пъти се прѣсича и става почти

бесполезно. Ако млѣкаря отиде и издой кравата, или други нѣкои животни въ нечиести саждове, или шкѣтъ го държи при висока температура, то трѣбва да бѫде сигуренъ, че то ѹ ще се прѣсече за кратко време. Има още много причини за прѣсѣчане на млѣкото, като отъ стомашно растройство и пр., нъ тъй като се по рѣдко срѣщатъ и изискватъ по опитни хора за лѣкуване, то не ѹ ще се вѣщамъ както при тази болест, така и за другите за такива подобни описания, защото самъ нѣмамъ нуждната вѣщина, — нъ ѹ ще се ограничихъ върху най главнитѣ и най-лесно излѣчими болести. За лѣкуването на тая болестъ е достатъчно чистене на саждовете, прѣдпазване отъ развалени храни, държане млѣкото въ хладно място и нищо повече. Както се вижда не се изискватъ никакви масла и др. подобни, нъ едно прѣдпазване. тъй щото въ повечето случаи това лѣкуване може да го направи и най-простия человѣкъ. (слѣда).

Гдѣ трѣбва да се саджатъ овощнитѣ дрѣвчета?

У насъ сѫществува единъ много лошъ обичай, гдѣто овощнитѣ дрѣвчета се саджатъ обикновено въ лозята и нивитѣ. Отъ една страна, тукъ ползата отъ земята е двойна, обаче, врѣдата, коята овощнитѣ дрѣвчета докарватъ на лозята и на по-сѣвѣтѣ, е два и три пъти по голѣма. Особено орѣхитѣ съ пространнитѣ и дебелитѣ си сѣнки, причиняватъ твърдѣ значителни опустошения въ лозята и нивитѣ. Да се саджатъ, обаче, само овощни дрѣвчета и на много плодородна земя, сѫщо не е да се прѣпоръжча, освѣнъ когато има да се приготви овощна градина, която ѹ ще донася по голѣмъ приходъ, отъ колкото лозе или нива на сѫщо място. Извѣнъ тоя случай, двойна полза ѹ ще придобиемъ, ако садиме овощни дрѣвчета, а особено тия, които даватъ голѣма сѣнка, по ливади и пасбища.

Тука овощнитѣ дрѣвчета не само не могатъ да врѣдятъ, но, наопѣки, помагатъ за подобрене на трѣвата; защото тѣ съ сѣнката си удържатъ въ земята нуждната влага, която распуска по добре хранителнитѣ земни вещества и така ги приспособява за храна на растенията. На таквасъ ливада трѣвата ставатъ по-хранителна и въ по-голѣмо количество. Въ пасбищата, обаче, овощнитѣ дрѣвчета трѣбва да сѫ оградени — поне додѣ по-раснѣтъ, и добре запазени отъ поврѣди, които би причинилъ добитъкътъ. Орѣхи и ябълки сѫ много сгодни за ливади и пасбища.

Овощнитѣ дрѣвчета могатъ да се саджатъ още безъ да причиняватъ поврѣда, по крайщата на лозя, ниви, а особено край пътищата. За покрай шосета трѣбва да се избиратъ едно високи дрѣвчета, за да не додѣватъ на колята, друго, таквъзъ, на които овощнитѣ, откъснѫти отъ дрѣвото, тутакси не могатъ да се ѣдятъ, за да не ламти всѣкой пътникъ да къса овощки и, трето, да сѫ или отъ единъ видъ, или видове на веднъжъ зреющи (заради пазението).

Полезни съвети.

1. *Вагарчите по кожата на говедата и какъ тръбва да се отстраняват?*

Прѣз лѣтото, когато животните сѫ на пасището, мухата на този вагарецъ обеспокоява значително говедата, при което снася и свойъ яйца по космите. Отъ яйцата се развиватъ ларви (червейчета), които се мушкатъ въ кожата и образуватъ един гнойни нарастващи, които значително се увеличаватъ прѣзъ зимата. Въ мѣсецъ Априлъ тѣ излизатъ навънъ и се прѣобърватъ на какавиди, които скоро прѣхръкватъ като мухи. Тѣзи мухи пакъ насокро снасятъ съ хиляди яйца и т. н.

Врѣдата отъ тѣхъ се състои въ това, че животните се обеспокояватъ значително при проникването на ларвите подъ кожата и че нарастващите указватъ дошо влияние върху продукцията на животните, като напр. намаляване на млѣчностъта и пр. Освѣнъ това продадените кожи иматъ по-малка цѣна, щомъ сѫ надупчени.

Срѣдство за отстранението имъ е: рано напролѣтъ тръбва стопанина да прѣгледа свойъ животни и гдѣто намѣри нарастващи, да ги изстиска и убие ларвите.

1. *Може ли да се замѣсти овеса съ царевица при хранението на коньетъ?*

Въ нѣкои мѣстности, кѫде то царевицата успѣва много добре, а понѣкога цѣнитъ на пазаря за неї сѫ доста слаби, би се появилъ въпроса, дали би могла послѣдната да се дава, като храна на коньетъ. Отъ опитъ въ практиката е намѣreno, че едно подобно замѣстване може да стане и то при него да се смѣта, че 5 ч. царевица сѫ равняватъ на 6 ч. овесъ. Царевицата, при даванието ѝ за храна, тръбва винаги да бѫде смляна, ако искаме по-добре да бѫде исподавача; това се прѣпоръжва сѫщо и по отношение на овеса. Ако не е възможно менението на царевицата или простото ѝ смахване, тогава прѣпоръжва се омѣтчаванието ѝ въ солена вода и то отъ 24 часа по-рано. Прѣминаванието отъ овесното къмъ царевичното хранение не тръбва да става изъ единъ путь, а постепенно и то като се намалява количеството на овеса, а се увеличава количеството на царевицата. Периода на прѣминаванието тръбва да трае най-малко 4 седмици. Хранението съ царевица тръбва да става твърдѣ прѣдпазливо, защото то може да бѫде причина на извѣнѣнно испотяване, слаба охота къмъ ходение и даже силни колики.

РАЗНИ

1. *Най-голѣмия землевладѣлецъ въ Болгариа е Князъ Адолфъ Шварценбергъ, войвода Крумловски, той плаща годишно 207,574 фиоринта (около половина милионъ лева) поземлено даждие; има 22 замка, 171 стопанства, 22 бичкидж. и т. н. Само въ Болгария стопанствата му заематъ около 30 квадратни мили. Слѣдъ него иде Князъ Лайхенщайнъ, той плаща годишно 103,724 фиоринта (около 1/4 милиона лева) поземленъ данъкъ, има 46 замка и т. н. Само въ Чехия, Моравия и Силезия стопанствата му заематъ около 22 кв. мили: освѣнъ това, той има имения въ Долна Австрия, Ширя и Унгария. На трето мѣсто слѣдва Австрийскиятъ Императоръ. Неговите частни имения, съ исклучение на стопанствата Rohrregg и Tutenbronn (въ Долна Австрия), намиратъ се исклучително въ Болгария и Моравия. Пространството имъ възлиза на 34,771 хектара. Като едъръ землевладѣлецъ, Австрийскиятъ Императоръ плаща годишно 94,230 фиоринта поземленъ данъкъ.*

2. *Извозна премия за пшеница. Унгарцитъ въ послѣдно време мислѣтъ да прокаратъ, щото за напрѣдъ да се плаща отъ държавното съкровище експортна премия за извездената пшеница, така както се плаща до сега за захаръта. Този проектъ има вече свойъ неприятели, и нѣ прѣдполага се, че ще бѫде осъщественъ.*

3. *Грижата на Персийския Шахъ за отгледването на овцетъ въ Персия. Както е известно, кожитъ, известни подъ името „Персиантъ и Астраханъ“, происхождатъ отъ агнетата на Персийските овце. Въ послѣдно време цѣната на тѣзи кожи се е значително дигнѣла, понеже Персийскиятъ Шахъ забранилъ*

извозванието на послѣднитѣ — до тогава, до като числото на отгледваемите овце не се увеличи.

4. *За забѣлѣзваніе е, че Австрийскиятъ Императоръ и Кралъ въ тронната си рѣчъ, произнесена на 29 м. м. по случаѣ откриванието на камарата, вспомнилъ си съ пламенъ думи за Австрийския земедѣлъцъ. Между другото, казалъ „че кризата, въ която се намира земедѣлъческото производство, заставя най-голѣмо внимание. Земедѣлието е най-силниятъ изворъ на държавната сила и държавното благосъстояние“ и обѣщалъ, че неговото правителство ще се погрижи да земе достатъчни мѣрки, за да запази земедѣлието отъ грозящите опасности.“*

5. *Овощнитѣ дървета въ Болгария възлизатъ на 20 милиона. Годишно се смета отъ едно дърво 1 фиоринъ приходъ (въ Германия 1.80 fl.).*

Държавно Винарско-Земедѣлъческо Училище въ гр. Плевенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 270.

Съгласно рѣшението, взето отъ лозарски комитетъ въ гр. Плевенъ, Дирекцията на Държавното Винарско-Земедѣлъческо Училище взема грижата за откриване на практически лозарски курсъ, който ще има за целъ да запознае заинтересованите лозари съ живота на филоксерата — бича на Европейските лози и начини за прѣдпазванието на лозята отъ неї, че ги упихти къмъ отгледванието на американските лози, тѣхното присаждане съ мѣстни сортове, а тѣй сѫщо съ рѣзането, цѣренето имъ и пр.

Курсътъ ще трае 5 дни и ще се открие на 29 т. м. На курсътъ ще се приематъ само работници — лозари изъ общини, на които лозята сѫ пострадали отъ филоксерата. На участвующите се заплаща по една умѣренна ладница за дневните разноски.

Слѣдъ свѣршването на курсътъ ще има практически испитъ и тѣзи, които го издържатъ съ успехъ, ще добиijтъ свидѣтелство за показаната способностъ.

Желающите да взематъ участие въ курсътъ, ще тръбва да заявятъ въ Дирекцията на Винарско-Земедѣлъческото Училище най-късно до 28-и Априлъ.

Като се явява горното на всички заинтересовани работници — лозари, поканватъ се да жертвуватъ малко отъ врѣмето си и да присъствуватъ на курсътъ, въ който ще могатъ съ врѣме да се подгответъ за борба противъ уничтожителя на лозята ни. г. Плевенъ, 8-и Априлъ 1897 г.

Директоръ: Хр. С. Георгиевъ.

Метеорологически бюллетинъ.

За гр. Плевенъ.

Отъ 30-и Мартъ до 14-и Априлъ 1897 г. (по старъ стилъ)

Число	Температура на въздуха по Ц.			Посока и скоростъ на вѣтъра, метри въ секунда.			Валежъ въ м. м.	Разни явления.
	срѣдна дневна	макси- мална	мини- мална	7 ч. с.	2 ч. в.	9 ч. в.		
30	9.9	12.7	7.4	ЗЮЗ	7 ЗЮЗ	5 ЗЮЗ	1	8.3
31	9.9	14.5	8.9	37	6 ЗСЗ	43	3	5.4
1	10.0	18.9	4.1	ЮЮИ2	ЗС2	2	тихо	5.5
2	12.0	21.8	4.8	тихо	СС2	1 ЮЮ34	—	„, и слаба сълъна
3	12.2	18.8	7.5	тихо	СС1	2	тихо	„, дъжд. (вакъ)
4	11.9	18.3	6.6	тихо	И	7 И	2	„, и слаба
5	12.7	19.6	5.2	тихо	И	2 И	2	Роса.
6	13.0	20.2	7.0	ЮЮИ1	ИСИ 3	И	1	Роса.
7	11.4	20.7	5.5	ЮЮИ2	С3	7 3	26	Дъжд. сил. вѣтъ
8	11.8	17.1	6.5	3	4 ЗЮЗ	2	тихо	0.0
9	13.2	20.7	10.5	Ю	4	тихо	С3	26
10	12.3	17.4	9.4	3	3 ЗС3	16	3	6.8
11	15.8	23.2	5.9	тихо	ЗЮЗ	3	тихо	Роса.
12	20.6	27.2	9.9	тихо	ЮЮИ4	Ю	11	—
13	16.2	23.6	9.4	тихо	СС3	4	тихо	Дъжд. (буря).
14	11.8	14.9	9.4	И	8 ИСИ 3	гило	25.7	Дъжд.

Съобщава: В. П. Вълчевъ.

Износът на вината изъ гр. Плѣвенъ.

Слѣдъ откриванието границите на Сърбия за нашите вина, забѣлѣза се едно много голѣмо движение между търговците за вина въ градъ Плѣвенъ.

Щомъ се сключи договора съ поменатата наша съсѣдка, още не бѣхъ станжли празненствата за откриванието, забѣлѣзахъ се въ града ни разни агенти на голѣми търговци изъ градовете: София, Вратца, Никополъ и пр.. Купеното вино до сега достигна цѣната 2·10 лева, като почваше отъ 1·50 лева.

Минжло годишнитѣ вина сѫ доста добри, трайни и могжть да прѣтърпятъ транспортъ на кола до София, даже прѣзъ м. м. Май и Юний.

Това като се имали прѣдъ видъ нѣкои отъ Софийскитѣ винари сѫ дошли въ града ни по настоящемъ за вдигане вино. Отъ вчера тѣ вече копуватъ и испрашватъ вина за София.

Цѣната, която даватъ и мислѣтъ да даджтъ за по-добрѣтъ вина, е до 2·5 лева — 10·13 гр. за ведрото. Желателно е нашите винари, които иматъ малки удобства въ избитъ си да внимаватъ добре за запазванието на вината въ здраво състояние, защото повечето поднесени вина се показватъ не до тамъ запазени; а въ такъвъ случай транспорта ще бѫде труденъ.

На Г. Г. копувачите ще кажемъ да не се скажатъ много и да не се съмняватъ за вината, тѣ като вино въ Май мѣсецъ все почува мало вкуса си, макаръ даже да бѫде бистро.

НЕКРОЛОГЪ

Членкитѣ отъ Плѣвенското Женско Дружество „Развигие“ съ дѣлобока скрѣбъ извѣстяватъ, че другарката имъ,

Г-ца **Райна Т. Ширкова**

на 16-и т. м., слѣдъ 3 недѣлно боледуване, немилостива сѣмъръ иж прие въ обятията си въ най-цвѣтущата 20 годишна възрастъ. Госпожицата, като една дѣятелна членка, ще остане вѣчно въ памятьта ни.

Миръ на прахътъ!

25-и Априлий 1897 година.

Отъ членкитѣ на дружеството.

БЪЛГАРСКО

Търговско Износно-Вносно Дружество

г. Плѣвенъ, 3 Априлий 1897 год.

„ИСТОКЪ“

№ 6

Почитаемъ Господине,

Отдавна създатата въ живота истина, че егрупиранието на отдѣлнитѣ интелектуални сили въ едно, за общото и частич-

но-взаимно подпомагане, е най—рационалното начало за постиганието общото и единично благосъстояние. За потвърждане на това имаме достатъчно примѣри въ живота, единствено най-важния отъ които ни открива, че тамъ, кѫдето корпоративно се дѣйствува, е запазена всѣка отдѣлна единица, а общото цѣти и напрѣдва. Ръководени отъ това начало въ живота, благотворното влияние на което сме почувствували, и приложено тѣ отъ по-напрѣдналитѣ народи къмъ стрѣмление за материалното обогатяване, ни прѣдизвика къмъ сгрупиранието на отдѣлнитѣ сили и материални срѣдства въ града за общо дѣйствование. Освѣнъ това, новото направление, което се дава на нашата търговия, широкия кръгъ за дѣйствие, който се открива съ новостроящата се желѣзоплатна линия, търговските договори съ чуждитѣ държави, отноителното ни богатство за самостоятелно дѣйствование при силната конкуренция и значителни капитали, настоятелно изисква сгрупиранието ни.

И така, ний и мнозина отъ градътъ ни добри търговци и състоятелни граждани, като имахме прѣдъ видъ изложеното и че съ откриванието на нашите пътни съобщения, за нашите естественни богатства и сирови произведения се откриватъ европейските търгища, че прѣди евр. капиталисти да сѫ посѣтили и нашата страна, ний да се пригответъ да го посрѣдниятъ сгрупирани, — събрахме се и устроихме едно тър. дружество, съ основенъ капиталъ отъ 500,000 л. зл. съ цѣль да търгуваме съ всички мѣстни произведения и материали, които се произвеждатъ въ страната ни, и се консомиратъ и търсятъ вънъ отъ прѣдѣлите на княжеството, а така сѫщо да доставимъ отъ вънъ потребните за въ живота и поминъка ни артикули.

Като се намирараме въ една отъ най-плодороднитѣ на долини, кѫдето нашето земедѣлие, винарство и скотовъдство сѫ въ цвѣтуще състояние сравнително др. окрѣжия въ държавата, близо до водния путь — Дунава, прѣзъ който за сега ще се изнасятъ и внасятъ стоките; съединени чрѣзъ централната линия съ главните морски и дунавски пристанища, ний напълно расчитаме, че нашето прѣдприятие ще се увѣнчае съ успѣхъ.

За да може да се разширичи района, въ който ще оперира дружеството, а най-вече, за да могжть да взематъ участие въ него повечето граждани, управ. съвѣтъ въ засѣдането си на 2 т. м. рѣши да се открие подписка и въ Вашия градъ, а за лице, което да вземе грижата за записванието на акциитѣ и преибранието стойността имъ єдобри Васъ.

Макаръ, че той расчита на Вашата поддържка и е увѣренъ, че Вий не ще му откажите услугите си, но като има прѣдъ видъ, че частнитѣ Ви работи, може би, не ще Ви допуснатъ да отдѣлите частъ отъ свободното си врѣме за въ полза на дружеството, рѣши да Ви замолимъ, П. Г-не, да имате добрината и да ни съобщите, съгласни ли сте да вземете записванието на акциитѣ въ Вашия градъ и съ каква комиссияна. Въ противенъ случай, съобщете ни, на кого можемъ да довѣримъ записванието.

Като Ви поздравляваме, оставаме съ приличното си къмъ Васъ почитание:

Br. Директоръ:

Ив. Юрдановъ

Прѣдсѣдателъ:

Ев. Славовски

ПЛЪВЕНСКА ОКРЖЖНА ПОСТОЯННА КОММИСИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 478

Ведъствие прѣдписането на Министерството на Търговията и Земедѣлнието отъ 21-и миналий Мартъ и. г. подъ № 1899, Постоянната Комисия има честь да обяви на населението отъ Плѣвенското Окржжие, че на 18-и идущий Май до 20-и сѫщий, включително, въ г. Плѣвень, ще се открие конкурсъ по земедѣлни и ското-въдството, въ който ще взематъ участие всички желаещи земедѣлци и скотовъдци отъ Плѣвенски Окржгъ.

Прѣдвидени сѫ парични награди за: коне, едъръ рогатъ добитъкъ, овце, свине, домашни птици, пчели, земедѣлчески орудия и машини, люцерна, конопъ, картофи, ражица, и за кошия, размѣрътъ на които сѫ опредѣлени споредъ тукъ изложеното извлечението отъ общата программа за конкурса, издадена отъ сѫщото Министерство.

Цѣлата сума на конкурса е 4500 лева, отъ които 3000 лева сѫ прѣдвидени отъ окржжий съвѣтъ и 1500 лева отпушнати отъ почит. Министерство на Търговията и Земедѣлнието. Отъ тая сума за награди сѫ прѣдвидени 4300 л., а останалите 200 л. сѫ опредѣлени да послужатъ за разноски по устройството на самия конкурсъ.

При това комисията като расчета, че населението е вече съзнако грамадната полза, която му се принася отъ производството ежегодно отъ двѣ години насъмъ конкурси, по отношение подобренето на коневъдството, скотовъдството и земедѣлнието, тия главни источники за народни ни поминъкъ, сѫме да се надѣва, че то и тоя нѣть ще развие своята енергия и вземе у врѣме нужднитъ мѣрки, за да може да приготви добре прѣдметитъ си, които ще има да излага въ конкурса.

За участвуване въ конкурса, Г. г. изложителитъ ще подаватъ прѣдварително до надлежнитъ общини декларации, въ които ще бѫдатъ вписани излагаемите сѫ прѣдмети, но реда указанъ въ чл. 9 отъ общата программа.

Записването на изложителитъ, които ще взематъ участие въ конкурса, ще почне отъ днес и ще се съврши 15 дена прѣди деня за откриване на конкурса, та да може да се даде възможност на надлежнитъ дѣлъжности лица и учрѣждения да искатъ това, що имъ се диктува отъ чл. чл. 9, 10 и 11 отъ сѫщата программа.

Конкурса ще трае три дена. Редътъ за излагане на прѣдметитъ е следующий: I-и денъ за коне; II-и денъ, земедѣлчески произведения и земедѣлчески орудия и машини; III-и денъ, надпрѣпускане (кошия) съ коне, за които ще се издаде особенна программа въ деня на самия конкурсъ отъ распоредителната комисия.

За по-подробно запознаване на изложителитъ съ условията които се изискватъ отъ тѣхъ, за участвуване на конкурса за всѣ видъ прѣдмети по отдельно, Пост. Комисия счете за нуждно да помѣсти нѣкои извлѣчения отъ общата программа на конкурса въ България както слѣдва:

,,Б. УСЛОВИЯ ЗА УЧАСТВУВАНЯ.

I. КОНЬЕ.

Жребци, кобили, съ или безъ кончета, и млади коне отъ една навършена година до три години.

Чл. 16. Въ конкурса се допускатъ само частни жребци отъ 4—12 години и при това удобрени за пущане на кобили отъ прѣглодвателната комисия, прѣзъ минилитъ години, или, ако не сѫ били прѣглодвани по-напрѣдъ тѣ трѣбва да притежаватъ складъ на добри расплодници. Допускатъ се кобили отъ 4—16 години и отговарящи за майки както млади кончета и кобили отъ една навършена година до три години.

ЗАБѢЛѢЖКА. Скошениетъ коне не се допускатъ въ конкурса, а малкитъ кончета до една година отиватъ съ майките си. Жребцитъ (частни) трѣбва да сѫ на рѣстъ (височина най-малко 1 метръ 38 сантиметра, а кобилитъ да сѫ на рѣстъ най-малко 1 метръ и 35 сантиметра).

Чл. 17. Кобилитъ трѣбва освѣнъ да има добро тѣлосложение, нѣ и да води съ единъ приплодъ здобить отъ единъ дѣржавенъ, окржженъ или частенъ удобрѣнъ жребецъ; или же притежателитъ имъ да докажатъ съ свидѣтелство, че кобилитъ имъ сѫ били пустнати прѣди конкурса на единъ дѣржавенъ или окржженъ жребецъ, или да прѣставятъ удостовѣрение отъ общ. управление, че кобилата е била пустната на частенъ удобрѣнъ жребецъ. Частнитъ обаче кобили, които не притежаватъ горѣ-поменатитъ условия, нѣ при все това сѫ добро тѣлосложение и иматъ изискуемий съ рѣстъ (височина), се допускатъ въ конкурса.

Кобилитъ, както жребцитъ и младите коне, трѣбва да иматъ никакви наслѣдствени недостатъци и да бѫдатъ дѣйствително способни за подобренето на конската порода въ окржгъ, както и да принадлежатъ най-малко отъ 6 мѣсeca на самъ, до отварянието на конкурса, на единъ и сѫщи притежател въ окр. гдѣто става конкурса.

Чл. 18. Младитъ кончета отъ 1 до 3 години, трѣбва да происходатъ отъ дѣржавни, окржжни или частни удобрени жребци и притежателитъ имъ трѣбва да носятъ свидѣтелства за происхождението имъ, издадени тѣмъ отъ управлението на надлежнитъ дѣржавни или окржжни складове за жребци.

Чл. 19. Жребци, кобили и млади кончета, които сѫ получили първа награда минулата година, тая година не могатъ да получатъ награда отъ сѫщата категория.

II. ЕДЪРЪ РОГАТЬ ДОБИТЪКЪ.

Чл. 20. Наградитъ се даватъ само на: а) бикове: говежди, биволски (частни) на възрастъ отъ 3—6 години; б) на юнци и телци отъ 1—3 години; в) на крави съ телци до 1 година или безъ телци, нѣ въ единия и въ другия случай, имеющи качества на добри и млѣчни майки, на биволици съ малачета или малакини до една година или безъ такива отъ сѫщото качество, както и кравитѣ.

III. ОВДЕ.

Чл. 21. Награди за овце се даватъ на такива стопани, които отглѣдватъ такива най-добре и иматъ най-хубава вълна.

IV. СВИНЕ.

Чл. 22. Награди се даватъ на: перези, свинки (майки) отъ Английска, Срѣбъска (кленоуша) раса, или на мелези, които сѫ произлезли отъ горѣ-занитѣ раси, крѣстосвани съ мѣстни свине.

Чл. 23. Стопанитѣ на животнитѣ, означени въ групи I, II, III и IV, за да могатъ да получатъ награда трѣбва да ги иматъ като свои притѣжания най-малко 6 мѣсeca.

V. ДОМАШНИ ПТИЦИ.

Чл. 24. Награди за домашни птици се даватъ на тия стопани, които излагатъ най-малко по една фамилия отъ видътъ, който развѣждатъ, и иматъ удостовѣрение, че притежаватъ най-малко 50 глави отъ свой тамазлькъ.

Чл. 25. Първите награди ще се даватъ прѣдочитано за животни, докарани на конкурса въ цѣла група-фамилия и на скотовъдци, които сѫ вече известни, че притежаватъ племененъ добитъкъ и сѫ направили известни подобрения въ стопанствата си. Награди за яловъ добитъкъ не се даватъ.

VI. ЗЕМЕДѢЛЧЕСКИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ.

Чл. 26. Растенията: леща, фасуљ, сусамъ, ражица, лентъ, конопъ, памукъ, картофи, кръмно цвѣтло, люцерна, еспарцетъ, ячици за пиво и пр.. за да могатъ да получатъ награди, трѣбва да бѫдатъ застѣяніи на пространство най-малко два декара.

Чл. 27. Награди за пчели се даватъ на стопани, които притежаватъ най-малко 5 кошера.

Чл. 28. Пробитѣ за излагане горѣ-поменатитъ прѣдмети (земедѣлчески произведения), ще се взематъ отъ общото имъ количество, въ присѫтствието на общин. кметъ или опложномощеното отъ него лице.

Чл. 29. На опредѣленото място на декларацията, общ. кметъ забѣлѣжва и завѣрява съ подписа и печата си, колко призовѣда годишно стопанина отъ излагаемото произведение.

Чл. 30. Сѣмена отъ: леща, фасуљ, сусамъ, ражица, лентъ, люцерна, еспарцетъ и пр.. ще се испращатъ въ торбички до единъ килограмъ. Отгорѣ върху всѣка торбичка трѣбва да бѫде окачена картичка съ подпись: името на стопанина, родното му село, околията и видътъ на растението.

Чл. 31. Картофитѣ ще се испращатъ въ сандъчета или кошница, така сѫщо съ надпись и въ количество до 8 килограмма.

Чл. 32. Сѣно люцерна и еспарцетъ ще се испраща въ сандъчета.

Чл. 33. Испращанието и повръщанието на конкурса всичките домашни животни и земед. произведения, става за сѣмѣтка на изложителитъ и съ тѣхнитѣ грижи.

Наградитъ, които ще се дадатъ въ врѣме на конкурса на отличившите сѫ изложители, се распредѣлятъ както слѣдва:

За коне.	За земедѣлчески орудия и машини.	За картофи.
1 Награда отъ лева 300 = 300 лева	1 Награда отъ лева 100 = 100 лева	1 Награда отъ лева 50 = 50 лева
2 " по " 100 " 200 "	2 " по " 50 " 100 "	2 " по " 30 " 60 "
2 " " 50 " 100 "	4 " " 25 " 100 "	2 " " 25 " 50 "
40 " " 20 " 800 "	4 " " 25 " 100 "	2 " " 20 " 40 "
За едъръ рогатъ добитъкъ (бики, крави и пр.)	За домашни птици.	За ражица.
1 Награда отъ лева 200 = 200 лева	1 Награда отъ лева 30 = 30 лева	1 Награда отъ лева 50 = 50 лева
2 " по " 100 " 200 "	2 " по " 20 " 40 "	2 " по " 30 " 60 "
4 " " 50 " 200 "	2 " " 15 " 30 "	2 " " 25 " 50 "
16 " " 25 " 400 "	За пчели.	2 " " 20 " 40 "
За овце.	1 Награда отъ лева 30 = 30 лева	За разноски.
1 Награда отъ лева 50 = 50 лева	2 " по " 20 " 40 "	Забѣлѣжка. За разноски по устройството на конкурса 200 лева. За кошия (надпрѣпускане) 150 л.
2 " по " 30 " 60 "	2 " " 15 " 30 "	

Горѣзложеното като обявява II. Комисия, поканва Г. г. общинските кметове на ония общини, които още не сѫ си набавили общински жребци и бикове, да присѫтствуватъ на конкурса, гдѣто най-лесно ще могатъ да си набавятъ такива расплодници отъ тия, които ще има да докаратъ, за излагане въ деня на конкурса.

Плѣвень, 5-и Априлъ 1897 год.

Прѣдсѣдателъ: ПЕТРЪ МЕЦОВЪ.

Чл.-Секретарь: ЦОНЮ ЦОНЕВЪ.

ТАБЛИЦА

За пространствата и приходитѣ отъ посѣвите прѣзъ 1896 год. при Обр. Чифликъ край гр. Русе.

№ по редъ	№ или име на нивата	ДАТА на посѣванието	Пространство	Употребено сѣме				Обработвано на:	Пожхнато или прибрано	Название на прихода	Количество на прихода	Приходъ на 1 ha.	
				Всичко		За 1 ha							
				мѣсецъ	день	ha	a	hl	lt	hl	lt	hl	lt
1	V	Септемв.	18 50							21 Юни	пшеница	475 g	25.6
2	"		31 50							1 Юлий	пшеница	534 g	16.96
3	VIII		7							14-81 Юни	ржъ	152 g	21.70
4	VII		14								езим. ечникъ	306 g	21.87
	"	Мартъ	28	8 50	200 kg.	—	215 kg	1	88	овѣсъ	овѣсено сѣно	232.25 g	27.22
5	VII	Мартъ	7-9	18 30	45	80	2	50	—	28 Юни	овѣсъ	139.5 g	7.5
6	IX	"	11-18	20 52	47	15	2	29	отъ 27/IV — 6/V	24 "	хъстенъ ечникъ	474.6 g	23.1
	"	"	18	3 48	8	--	2	30	плѣвени	27 "	ханадски "	76.75 g	21.7
	"	"	14	1	—	85	—	85	на 4/V плѣвена	26 "	леща	5 he	5 he
	"	"	20	4 50	16	—	3	55	—	2 Юлий	овѣсъ	59.4 g	13.2
7	2 и 3	"	20	2	5	—	2	50	—	25 Юни	шавалие ечник.	30.5 g	15.25
8	зел. градина.	"	21	2	5	—	2	50	на 7/V плѣвенъ	27 "	"	38.5 g	19.25
9	"Дона"	"	21	2 02	8	—	3	60	" 9/V "	2 Юлий	овѣсъ	29.7 g	13.85
10	IV	Априль	3-6	6 50	18	—	2	77	—	14 Юни	фиево сѣно	122.05 g	34.87
	"	"	9-12	6 50	4	24	—	63.7	15.24/V окопаванъ	12 Юлий	зрѣлъ смѣсь	40 he зърно и 6000 kg слама	13.33 he
	"	"	26	14 50	4	60	—	31.7	—	9 Юлий	бобъ	17 g	2.61
11	&	Априль	6	1	—	17.4 kg.	17.4 kg.	17/V и 11/V	копано	7 "	мохар. сѣно	270 g	18.62
12	III	"	11-15	12 50	5	50	—	25.5	и 14 и 15/V бърнована, разрѣдена	15 Октомвр.	цвѣтло	220 g	220
13	Турска нива	"	16	1	—	685 kg.	685	и загърнена 8/VI — 12/VI	и 17/V и 24/V и 4/VII.	4 Сентемвр.	царевица	504.8 g	23.5
14	"Теке"	"	24	—	80	2 kg.	kg.	—	—	171	картофи	9 g	9
	"	"	8	—	70	1	95	2	80	133	тикли	35 g	42
15	IX	Май	4	5 50	1	14	—	21	—	12 Юни	фиево сѣно	30 g	42.85
16	I	"	15	1	—	4	08	4	08	30 Юлий	мохаръ	(12 g зърно и 100 g сѣно)	2.19
										17 "	зелен. царезица	87 g	87 g

РАВНОСМѢТКА

За приходитѣ и расходитѣ на Плѣвенското Женско Дружество „РАЗВИТИЕ“.
Къмъ 20-ий Априли 1897 година, гр. Плѣвенъ.

№ по редъ	Наименование на прихода	СУММА	№ по редъ	Наименование на расхода	СУММА
1	Капиталъ внесенъ въ Плѣв. Земедѣлческа касса съ свидѣтелства № 028 отъ Януарий 1896 год. и № 040 отъ Априли 1896 год.	2860 —	1	Раздадени помощи на бѣдни ученици.	115 —
2	Отъ членски вносове	283.65	2	Заплатено на слугата	42 —
3	Отъ продажба на дружествен. устави	4.20	3	Израсходвани за разни дружественни потреби	69.30
4	Отъ винени волни помощи	216 —	4	Внесени въ Земедѣл. Касса съ свидѣтелство № № 028, 040 и 067	3360 —
5	Получена лихва отъ капитала (2860 л.) сдаденъ въ Плѣв. Земедѣл. касса .	228.80	5	Готови пари на лице	5.85
	Всичко:	3592.65			
		3592.65			

Предсѣдателка: Цв. Бояджиева.

Кассиерка: Ел. В. Сѣрова.